UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Photino episcopo et martyre. Cap[itulum]. lxxvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

et oleo reſolui: et exinde chriſti martyrem perfundi. Angelus autē domini eidem aſtitit et facto terremotu cū tonitruis ⁊ coruſcationibus pene tertia pars populi extincta eſt: ⁊ ſanctus ab incendijs liberatus. Quē diocletianus onuſtū ferro in ceruice ⁊ manibus fecit in tenebroſum carcerem trudi: ⁊ etiā potum aque ei denegari. Orante autē ſancto odor nimis in carcere erupit: ⁊ viſa ſunt duodecim candelabra lucentia in conſpectu eius. Vincula aūt ferrea ſicut cera ſoluta ſunt. Cui angelus dei apparuit: et eum inde eductū in modico tpis ſpacio in italia tranſpoſuit: ⁊ in lucridum ciuitatem introduxit. Quem imperator die ſequenti in carcere reqrens ⁊ minime reperiēs: ſed ianuas clauſas ⁊ anulo ſuo ſignatas aſpiciens: admiratus magicis artibus ipſum eductū putabat. Multitudo vero populi viſo miraculo conuerſa eſt ad chriſtum. Igitur Eraſmus in lucrido ciuitate infirmos omnes curabat: ⁊ multos ad dominū conuertebat. ¶ Deniqꝫ cum filius anaſtaſij primarij ciuitatis defunctus ad ſepulchrum portaretur: ad ſuggeſtionem patris oratione ſua illum a mortuis excitauit: ⁊ ipſum cū anaſtaſio parēte ⁊ duodecim milibus hominū ad chriſtū conuerſis baptizauit: multaqꝫ deorum templa deleuit: et per dies ſeptem populo predicauit. Sed cum maximianus imperator hec audiſſet ad eādem vrbem properauit: ⁊ comprehenſum eraſmum ad deorū immolationes inuitare cepit: quem chriſtum confitentem iuſſit in maxillis contundi. Deinde adduxit illum ad ciuitatem ſermitanam ⁊ introducens ad templum iouis hortabat: vt preſente omni populo ſacrificaret. Cūqꝫ domini martyr oraſſet: ſtatua iouis erea duodecim cubitorū cecidit: et in puluerē redacta eſt. Draco etiam ingens ex ea exiuit et multos de plebe peremit: verum populo ꝓ eoꝝ liberatione ad dei famulum acclamante ipſe draconi imperauit: ⁊ ſerpens ſine alicuius amplior i leſione nuſqꝫ comparuit. Sicqꝫ viſo miraculo tria milia hominū conuerſi ſunt. Ex quibꝰ maximianus iratus trecēti ⁊ triginta quos cōprehendere potuit: gladio necari precepit. Deinde btm̄ eraſmū detētū et ſacrificare abnuētē iuſſit tunica erea ignita ad menſurā eius corporis fabricata veſtiri: ſed tunica frigida ipſe illeſus permanſit. Tunc iuſſit ollam maximam plumbo pice cera reſina et oleo liquatis impleri ⁊ ſanctum eraſmum epiſcopum in ea demergi. Et cum hoc etiā ſupplicij genus illeſus ſuperaſſet: ⁊ ex olla liquor feruens ⁊ ebulliēs imperatorem vſtulaſſet ipm̄ martyrem chriſti continuo liberauit. Sed maximianꝰ obſtinatior effectus illum in arta cuſtodia vinctum clauſit: vt ipm̄ acrius puniret. Angelus vero domini michael eidem apparuit: ⁊ ſolutum eduxit: ⁊ eidē ducatum prebens dirrhachium perduxit. deinde nauicula ibi diuinitus preparata in cāpaniā prouinciam tranſmigrauit: et iuxta ciuitatem formianam dimiſit. Qui diebus ſeptem extra vrbem manſit pane celico per angelum ſuſtentatus. Deinde diuina iuſſione ciuitatem intrauit et multos ad chriſtum conuertit. Nouiſſime coronam ſibi de celo miſſam a choro apoſtoloꝝ et prophetarū aſpexit: et ſic orans domino ſpiritum tradidit. In eadē vrbe ſepultus a fidelibus quarto noñ. iunij.

¶ De ſancto Photino epiſcopo et martyre. Cap. lxxvi.

Photinus epiſcopꝰ lugduneñ. ⁊ martyr: vt dicitur eccleſiaſtice hyſtorie libro quinto. Cum etate maior nonagenario eſſet: ⁊ pene membra iā geſtas ſolo amore ⁊ deſiderio martyrij viueret paganorum furente rabie ductus ad preſidem pugnis ⁊ calcibus enormiter inuaſus: ita vt neqꝫ etati: neqꝫ grauitati reuerentie aliquid deferrent: a longe vero ſtantibus ⁊ furentibus lapides ⁊ ligna iaciētibꝰ diutius eliſus: dū ſemineccis in carcere truſus eſſet emiſit ſpiritū. iiij. noñ. iunij. Paſſus eſt tempore marci aurelij ⁊ veri antonij imperatorum.

¶ De ſanctis Blandina virgine ⁊ ſocijs martyribus. Cap. lxxvij.

Blādina martyr cū quadragintaocto martyribus paſſa ē i lugduneñ. ciuitate tēporibus marci aurelij veri ⁊ antonij atqꝫ lucij filiorum eius. De quibus eccleſiaſtice hyſtorie libro quinto capl'o primo ⁊ ſecundo ⁊ tertio habet: ꝙ ſeuiente perſecutione cōtra xp̄ianos apud lugdunū ⁊ viennā vrbes galliarum: adeo vt etiā domorum illis prohiberet habitatio ꝓceſſus in publico aut quorūcūqꝫ ciborū cōparatio prefati martyres preſidi ſunt oblati. Inter quos cū quidā vectiꝰ paganus preſidē de tāta impietate argueret: tenet ⁊ ipſe tanqꝫ xp̄ianorū aduocatus tētus eſt: ⁊ quidā diaconus nomine ſanctꝰ qui laminis ferri ⁊ eris cādentibus aduſtus in carcerē miſſus: rurſum diris cruciatibꝰ examinatus ſpm̄ reddidit. Attalus ꝗꝫ pgamenus q̄ martyres nutibus oculoꝝ ⁊ geſtibꝰ hortabat: poſtqꝫ diebꝰ multis terminū carcerē toleraſſet: qꝛ ciuis romanus capite ceſus eſt. ¶ Ex his ꝗꝫ martyribus decē in carcere tabefacti fame defecerūt. Deīde reliqui oēs ꝓducti qui ex eis ciues erāt romani decollant. Ceteri vero beſtijs ſubijciunt: ſed ab eis minime ledunt. Inter quos quidā ⁊ alexāder phryx gn̄e nō obſtante ꝙ ciuis romanꝰ eſſet ꝯtra decretū pncipū a pſide volēte pp'lo cōplacere feris exponit: qꝛ forte alijs ptinacior videbat. Attalꝰ vero qdā alter prunis ſubſtractis i ſella ferrea tortꝰ martyriū